

מ"ת 16411/10/14 - מדינת ישראל נגד ישאמבל היילו, ישיואס טספאיה

בית משפט השלום בירושלים

מ"ת 16411-10-14 מדינת ישראל נ' היילו(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 0-6180-20140-3913

בפני	כב' השופט מרים קסלסי
המבקשת	מדינת ישראל
נגד	
המשיבים	1. ישאמבל היילו (עציר) 2. ישיואס טספאיה

ע"י ב"כ עוה"ד שאול עזרא (סנגוריה ציבורית)

החלטה בנוגע למשיב 2

כנגד משיב מס' 2 הוגש כתב אישום המייחס לו ארבע עבירות של התפרצות לדירת מגורים וגניבה וזאת במהלך חודש ספטמבר 2014, כשהוא מבצע את העבירות יחד עם משיב מס' 1. אין מחלוקת כי קיימות ראיות לכאורה ואף נטען על ידי המבקשת בבקשתה כי המשיב הודה במיוחס לו בחקירתו.

המשיב הורשע ביום 22/1/14 בשתי עבירות של ניסיון לגניבת רכב ונדון בין היתר לשני תנאים של מאסר - האחד למשך 5 חודשים - אם יעבור עבירה שעניינה רכוש מסוג פשע והשני - לחודשיים - אם יעבור עבירת רכוש מסוג עוון.

היה ויורשע המשיב בשתי עבירות לפחות מתוך ה-4, הרי שתנאי המאסר בן ה-5 חודשים יהיה **חב הפעלה**.

המבקשת ביקשה את מעצרם של שני המשיבים עד תום ההליכים.

יצוין כי משיב מס' 1 אשר מיוחסים לו חמישה אישומים נוספים של התפרצות וגניבה נתון במעצר עד תום ההליכים

לגבי משיב מס' 2, הרי שהוגשו בעניינו כמה תסקירים וניתנו החלטות כמפורט להלן:

בתסקיר מיום 16/11/14 מתוארת אישיותו של המשיב, עברו ומשפחתו. המשיב מוכר לשירות המבחן עוד משנת 2009 בהיותו נער, אז התקשה לעמוד במטלות שהוטלו עליו וניתק מגע עם גורמי הטיפול. נכון למועד כתיבת תסקיר זה הביע המשיב את רצונו להתגייס לצהל וטען כי מאז השתלבותו במכינה הקדם צבאית שינה אורחותיו. יצוין כי המשיב שהה במכינה מחודש אוגוסט 2014, שעה שהעבירות המיוחסות לו התבצעו חודש לאחר מכן, דבר שנעלם משירות

המבחן אשר ייחסו למשיב הפסקה מפעילות עבריינית מאז שהותו במכונה.

מכל מקום, שירות המבחן העריך כי על אף הצהרות המשיב, "במצבי סטרס ודחק הוא עלול לפעול באימפולסיביות ללא חשיבה אודות מעשיו והשלכותיהם". למשיב קושי להישמע לגורמי סמכות, אמו רגישה ואמפטית התקשתה להציב בפניו גבולות להתנהגותו ובנוסף התקשה המשיב לבחון מניעיו הפנימיים והטיל האחריות להתנהגותו בגורמים חיצוניים.

שירות המבחן העריך כי **"קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות מצדו בעתיד"**.

בתחילה שירות המבחן לא היה שלם עם החלופה שהוצעה - המשך שהות במכונה בפיקוח המדריכים וסבר כי היא צריכה להיות הרמטית סמכותית ומציבה גבולות בכל התקופה לרבות בחופשות ובסיום המכונה בחודש מרץ.

תסקיר משלים מיום 10/12/14

ביום 10/12/14 ניתן תסקיר משלים, לאחר פגישה עם מנהל המכונה הקדם צבאית. שירות המבחן המליץ על שהות המשיב במכונה, תוך המלצה לקבוע דיון נוסף בחודש פברואר לפני סיום המכונה, על מנת לשקול חלופה אחרת.

החלטה מיום 11/12/14

בהתאם להמלצת שירות המבחן, הוריתי על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בפנימיית "שחר" בישוב חרמש בפיקוחם של שני מדריכים.

בקשת הערבים מיום 13/1/15 להחזיר המשיב למעצר

במהלך החודש הראשון לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר נתגלו קשיים והפרות מצדו של המשיב.

ביום 11/1/15 הוא יצא מהמכונה שלא בידיעת המדריכים.

המדריכים ומנהל המכונה ביקשו כי המשיב יוצא מהמכונה לאלתר ויוחזר למעצר. הפניתי הבקשה למבקשת אולם בשל כשל טכני לטענתה, לא עודכנה המבקשת ולא הגיבה לבקשה. במצב דברים זה נאלצו המדריכים להמשיך ולהחזיק במשיב.

תסקיר מיום 18/2/15

ביום 18/2/15 הוגש תסקיר ממנו עולה כי ביום 5/2/15 דיווח מנהל המכונה לשירות המבחן כי התנהלות המשיב **"הינה אלימה, פורצת גבולות ובעייתית"**, המשיב נחשד כי היה מעורב בשני אירועי גניבה שהיו במקום, עוד מסר כי הוא **"חסר אונים מול הסיטואציה המתוחה ולמעשה ממתין לסיום תקופת המכונה בה יעזוב ישואס את המקום"**.

עוד עולה מהתסקיר כי שתי פגישות שנקבעו עם המשיב בוטלו על ידו ביום הפגישה עצמו. מסקנת שירות המבחן והמלצתו היא **"להפקיע את צו פיקוח המעצר שהוטל"** על המשיב.

דין בבימ"ש ביום 5/3/15

קבעתי הבקשה לדיון טרם סיום המכינה, אולם מסיבות הקשורות עם מדרכי המכינה, כמו גם תקלות חוזרות ונשנות בידוע המבקשת אודות הדיון, התקיים לבסוף דיון בעניינו של המשיב ביום 5/3/15 כאשר **המצב הוא שהמכינה הסתיימה זה מכבר והמשיב שווה לבדו בפנימיה, ללא השגחה של מי מהמדריכים.**

טיעוני הצדדים:

המבקשת חזרה וטענה למסוכנות המשיב, לעברו הפלילי, קיומו של תנאי מאסר חב הפעלה ולהעדר חלופה מתאימה.

הסנגור הדגיש כי בסופו של דבר המשיב סיים את המכינה כמו כולם ובשל אי הבנה בתקשורת עם שירות המבחן לא נמצאה ולא נבחנה חלופה אחרת. הסנגור ביקש כי לתקופת ביניים, המשיב ישהה בבית אמו באיזוק אלקטרוני עד אשר שירות המבחן ימצא חלופה שיקומית מתאימה אחרת.

בפני העיד גם מנהל המכינה מר שמעון אבו חצירא, אשר ניכר כי לאחר שהמכינה הסתיימה, היה סלחן ואוהד יותר כלפי המשיב. הוא מיזער את הבעייתיות שבהתנהגות המשיב וטען כי מכתבם לבית המשפט נכתב מתוך לחץ שהיו נתונים בו, בנוסף, לגבי אירועי הגניבה הוא אינו בטוח ב 100% שהיה זה המשיב.

לענין אי התייצבות המשיב בפני שירות המבחן, טען כי בשל לו"ז צפוף של המכינה לא התאפשר להביאו בפני שירות המבחן ואילו ב 18/2/15 לא מצא טעם נוכח הדיון שנקבע בתחילה ל 24/2/15 ונדחה.

מנהל המכינה ציין כי המשיב עבר תהליך מסוים אולם העריך כי הוא זקוק למסגרת נוספת של כמה חודשים ולאחריה גיוס לצה"ל יכול להשלים את עלייתו על דרך המלך, אולם, גיוס לצה"ל מושהה בעקבות ההליך הפלילי נשוא בקשה זו. עוד ציין כי התרשם שהאם "תופסת את המשיב קצר". התרשמות זו אינה עולה בקנה אחד עם האמור בתסקיר שירות המבחן וגם לא במבחן התוצאה לפיה לכאורה ביצע ארבע עבירות של התפרצות בזו אחר זו בכל שעות היממה מבלי שהאם היתה ערה למעשיו.

התרשמותי הכללית מדברי מנהל המכינה היא שהוא אינו קוהרנטי ביחסו למשיב ונראה כי הושפע רבות מבכיו של המשיב ערב הדיון ומכך שהמכינה ואחריותו כלפיו הסתיימו ממילא.

דין והכרעה

ההחלטה שעומדת בפני כעת אינה פשוטה - האם להורות על מעצרו המחודש של המשיב, מאחר שהפר תנאי שחרורו ולא נמצאה חלופה אחרת, או שמא עלי ליתן לו הזדמנות נוספת ולהורות לשירות המבחן לחפש עבורו מסגרת הולמת.

אין מחלוקת גם אליבא דה הסנגור, כי חלופת מעצר בבית אמו, אינה חלופה ראויה ואוסיף ואחזק זאת בדברי שירות המבחן לענין האם שלא מציבה גבולות וכן בשל החזרה לאותה סביבה עבריינית.

עם כל הרצון של הרוצים בטובתו של המשיב - מנהל המכינה והסנגור, לא ניתן להתכחש לעובדה פשוטה והיא שהמשיב הפר את תנאי שחרורו בלא כל סיבה מוצדקת.

גם הפיקוח על המשיב לא היה כה הדוק כפי שהתחייבו לו המדריכים וכפי שסברתי מלכתחילה בעת שנעתרתי לבקשתם, ומבחינה זו על אף שמדובר במעשי/מחדלי המדריכים - יש בכך כדי להוות הפרת תנאים של המשיב עצמו וכוונתי לכך שהמשיב הושאר בסיום המכינה ללא כל השגחה ומבלי שהודיעו על כך לבית המשפט.

איני יכולה להתעלם גם מכך שלחובתו של המשיב תנאי מאסר בן 5 חודשים שהוא חב הפעלה. במצב דברים זה גיוסו של המשיב לצה"ל מתרחק, ויתרחק עוד יותר, אם אורה על בדיקת חלופת מעצר אחרת ושילוב בתכנית שיקומית אחרת בת מספר חודשים, שכן הדבר יביא לדחיית הליך בתיק העיקרי.

זאת ועוד, ההלכה הפסוקה היא ששיקום הוא הליך חריג במעצר ומקובל יותר כחלק מהענישה בתיק העיקרי וגם זאת שעה שמדובר בהליך גמילה מסמים. כאן מדובר בבקשה להפנות המשיב להליך שיקום שיקנה למשיב ערכים נורמטיביים וכלים להתמודד עם הקשיים שהמציאות מערימה עליו, בדרך הישר, שיקום שראוי שיעבור כל עבריין מורשע באשר הוא - לאחר שנתן הדין למעשיו ולא לפני כן.

(על שיקום אימתי ראה בשפ 5289/13 ישראל אדגה נ' מדינת ישראל מיום 20/8/13)

לסיכום

נוכח השתלשלות העניינים המתוארת לעיל, איני מוצאת שראוי ליתן למשיב הזדמנות שניה בתקופת מעצרו, המשיב הפר תנאי שחרורו והיה עליו לדעת כי יש לכך מחיר. בנוסף, החלופה "הזמנית" בבית אמו אינה ראויה בעיני ואילו חלופה אחרת במוסד כלשהו, אינה הולמת לשלב בו נמצא המשיב וההליך הפלילי בעניינו. לטעמי, על המשיב לסיים ההליך הפלילי מהר ככל שיוכל, על מנת שיוכל להניח הכל מאחוריו ולהתחיל דף חדש, כפי שמצהיר שבדעתו לעשות. כל שהות ביניים במוסד נוסף, תאריך את ההליך הפלילי, תדחה את גיוסו ותעמיד את המשיב במבחן נוסף שיקשה עליו לעמוד בו, כפי שקרה במכינה.

לפיכך, אני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

זכות ערר כדין.

ניתנה היום, י"ז אדר תשע"ה, 08 מרץ 2015, בנוכחות
הצדדים.